Miki Núñez: «La música i la política han anat molt de la mà i caldria trencar prejudicis»

El cantant terrassenc ha guanyat dos discs d'or amb les cançons "La Venda" i "Celébrate"

El cantant Miki Núñez. | Adrià Costa

El cantant terrassenc Miki Núñez ha guanyat dos discs d'or amb les cançons *La Venda* i *Celébrate*, una fita que ell mateix reconeix que no s'ho esperava. Núñez fa un any que va sortir de l'acadèmia d'*Operación Triunfo* i a hores d'ara ja ha fet més d'una quarantena de concerts arreu de l'estat espanyol. En una entrevista amb **LaTorre** el cantant assegura que canta en català i castellà indistintament perquè la música "no té barreres".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=5TimyXr0h20
És un jove sensible que s'emociona quan durant la conversa un grup d'escolars de primària que visitaven el museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya (mNACTEC) l'han saludat i li han cantat *Escriure'm*. "Veus això sí que és bonic", ha expressat.

Enguany participarà en festivals com Pirata Rock, Canet Rock, Lo Riu Sona, Share Festival i ja prepara un nou treball de cara l'any vinent. Núñez se sent orgullós de ser de Terrassa i espera poder-hi tocar en algun moment.

- Ha guanyat dos discs d'or en menys d'un any? S'ho esperava?

- No. Gens. Ni m'ho esperava ni ho estava esperant. Quan faig música no ho faig per rebre discos d'or ni rebre milions de visites. La faig perquè crec que és la millor manera d'expressar la meva veritat i que la gent es faci seva. Però estic molt orgullós d'haver-ho aconseguit.

- Com resumiria el primer any després d'OT?

- Molta ansietat bona. Espero que sigui l'inici de tot el que intentaré fer i que surti bé a partir d'ara. Ha estat un any molt feliç però ha tingut coses dolentes.

- Ha participat en nombrosos festivals i ha fet una gira amb la majoria d'entrades esgotades, com porta la fama?

- Ho porto molt bé, no he deixat de fer les coses que feia abans ni he deixat de fer el que feia abans, ni he deixat d'anar amb la gent que anava abans. La fama m'ha permès expressar la música i treballar del que m'agrada i també conèixer gent que jo admirava i que ara puc treballar amb ells.

- En quin moment professional es troba actualment?

- En un moment bonic, el primer disc és el primer fill -jo soc el germà gran i crec que el primer sempre són els errors fins que arriba el segon, que és el meu germà i és el bo-. Tot i que estic molt content del primer disc, ara bé el moment bo. Estic component moltíssim, de fet tinc 22 cançons per treure. Tinc moltes coses a fer però la meva feina és compondre i cantar.

Miki Núñez amb les voltes del mNACTEC al darrere. Foto: Adrià Costa

- Quin paper té la intimitat amb la família i els amics quan es mou amb tanta gent?

- He començat a valorar moltíssim a tenir moments amb la família. Quan arribo a les 11 de la nit a casa i m'assec al llit dels meus pares i xerrem deu minuts, per a mi això és meravellós.

- Com és la relació amb els fans?

- Molt bona. Segueixo anant als llocs de sempre, a la plaça vella o a bars de tota la vida. I em sap greu pels meus amics perquè em demanen fotos i no paro d'aixecar-me però per a mi és important perquè aquesta gent compra els meus discs, compra les entrades per venir-me a veure, els emociona la meva música... Tot el que els hi pugui donar, els ho donaré.

- Quina és la part desagradable?

- Dels fans cap, en tot cas les dels *haters*, la gent que t'odia per qualsevol cosa. La gent parla molt i a Twitter ho pots fer molt millor perquè estàs darrere un ou.

"Israel és un estat molt opressiu en relació amb Palestina. No sé si un país que està immers en un conflicte bèl·lic d'aquesta dimensió es mereix acollir un festival de música com Eurovisión"

- Per què va decidir participar a OT?

- La meva ex em va impulsar a fer-ho. Jo no ho havia seguit mai tot i que vaig veure les últimes gales de l'edició del 2017. Sempre havia pensat que era un format xulo. Vaig penjar el vídeo a Instagram i va funcionar.

- De quina manera li ha canviat la vida?

- M'ha donat l'aparador més gran que podia tenir, la llançadora, trampolí. OT tampoc no t'assegura res. Que podràs viure de la música si vas a OT, si t'ho muntes bé i tens un bon equip al teu costat sí, però hi ha moltíssima gent a la indústria musical, i t'ho has de treballar moltíssim.

Miki Núñez ha fet el salt a la fama després del seu pas per Operación Triunfo. Foto: Adrià Costa

- Quin és el seu mèrit, doncs? Que ha posat de la seva part

- Suposo que ben poc. Fer cançons, cantar-les i la gent ha aconseguit connectat amb mi. Jo sóc una persona molt normal i si escrius coses de la rutina que la gent se les pot fer seves.

- Repetiria l'experiència d'Eurovisió?

- Hi ha dues cares de la moneda. Va ser un aparador molt més gran a Europa, és una bogeria que et vingui a veure gent de tot el món als concerts d'aquí. Et prepara molt professionalment. Però la gran putada és que va ser a Israel. Si no hagués estat a Israel, hauria sigut increïble. Les persones em van tractar molt bé però Israel és un estat molt opressiu en relació amb Palestina. No sé si un país que està immers en un conflicte bèl·lic d'aquesta dimensió es mereix acollir un festival de música com Eurovisió.

- Va poder no participar-hi?

- Ja no podia dir que no i tampoc de parlar temes polítics de cap mena. Vaig haver d'estar molt callat durant molt temps. Al cap i a la fi jo pensava que la música amansava les feres i que almenys aquells deu dies que érem allà Israel no estaria per bombardejar Palestina.

- Com es presenta el 2020?

- Prou bé, crec que no tinc cap dia lliure en tot l'any així que té bona pinta. Estem tancats fent el munttage pel directe dels festivals. Ara comencem a anar a festivals grans i potents com Pirata Rock, Canet Rock, Lo Riu Sona, Share Festival.

- Encara pot aglutinar més gent?

- Sí, jo crec que sí. Ara mateix em coneix la gent que ha seguit OT o que escolta música semblant a la meva. Segons les dades, el meu públic és de 18 a 16 anys però ens podem obrir encara més i intentarem que quan la gent ens vegi en directe "*se le caiga la venda*".

- Com defineix el seu estil?

- A mi m'agradaria pensar que soc un poc rock ràpid amb xiulets i a contratemps.

Miki Núñez defensa la música en català arreu on va. Foto: Adrià Costa

- Entra en els seus plans un canvi d'estil?

- No. Però és cert que les últimes cançons que he fet han marxat el pop alegre i més com Lax'n'Busto, Lexus, etc. Estic bastant inspirat en rock català. Seguirà una mica l'estil però una mica més potent.

- Amb què està treballant?

- La setmana que ve gravem un videoclip nou del disc actual a Terrassa. És un videoclip que s'ha de fer i ens ajuda la productora d'Arnau Griso.

"Sento molt d'orgull de ser de Terrassa. Els meus

pares m'han ensenyat a estimar la ciutat on visc i sobretot els meus avis. Intentaré expandir Terrassa pel món"

- Arriba nou disc l'any 2020?

- Segur que hi ha un treball discogràfic, algun single o algun videoclip però fins a principis de l'any vinent no parlem de disc.

- La setmana passada vam entrevistar a Lildami, hem vist que es fanb mencions a les xarxes, podrem veure alguna col·laboració entre els dos terrassencs?

- Podria haver-hi col·laboració amb Lildami. Hem fet molta pinya i sí, hem fet coses junts, hi ha idees juntes i cançons gravades junts.

[noticiadiari]35/72188[/noticiadiari]
- En quin moment creu que està la música en català?

- Crec que hi ha moltíssims grups emergents que no se li està fent cas. Tothom ens movem quan Catarres, Dr.Prats, Búhos, Oques Grasses fan concerts. És una bogeria. El circuit de música de Catalunya és el més potent de tota la península Ibèrica. Hi ha costum d'anar a festivals i concerts.

Miki Núñez durant l'entrevista, a Terrassa. Foto: Adrià Costa

- Creu que la música catalana està en un bon moment doncs?

- Jo crec que sí però hem d'intentar visualitzar la música en català fora de Catalunya, igual com s'escolta música en italià o anglès. Sóc un gran defensor de la música en català i les canto arreu on vaig. La música i la política ha anat molt de la mà i crec que caldria trencar prejudicis.

- Escriu i canta en català i castellà, en quin idioma se sent més còmode?

- A casa parlo un 70% en castellà però a l'hora de compondre m'és igual, ni ho penso. Soc literalment bilingüe, no me n'adono amb quina llengua estic component. A vegades estic amb una melodia i potser em surt en castellà.

- Com van ser els seus inicis amb la música?

- Vaig començar a l'escola Cultura Pràctica quan amb 14 anys els professors ens van dir que si volíem preparar alguna cosa per la festa de final de curs. Amb els amics que tocaven instruments i jo que cantava a la coral vam preparar cinc temes i d'allà vam començar a fer algun concert a la Casa Bauman de Terrassa, algun aniversari, després vam començar a fer concerts de versions i fins OT.

- Actualment, quin paper juga la seva banda, Dalton Bang?

- Tot el paper del món. Tant el tècnic de so com el pianista, el bateria, el baixista, el guitarra, el teclista i el saxo som els mateixos. A vegades em sap greu que als cartells posar Miki Núñez i no el nom de la banda però totes les decisions les prenem conjuntament.

- Va tenir algun problema a l'hora d'integrar la banda?

- No. La meva única condició era que aquestes persones les pogués escollir jo perquè passes molt temps amb aquesta gent i si no et portes bé amb ells i no els coneixes, malament.

Miki Núñez ja té preparades noves cançons per un futur disc. Foto: Adrià Costa

- Quan arriba el punt d'inflexió de la seva carrera professional?

- Surto d'OT i no sabia que passaria. Hem d'estar preparats per tot, i a mi em van dir que faria un disc. De moment he deixat la universitat però m'agradaria reprendre-ho els estudis de magisteri en anglès. Vaig tenir una recepció increïble per part de tothom a la discogràfica.

- Creu que és important una discogràfica en un món amb plataformes digitals?

- A mi m'ha ajudat molt a l'hora de promocionar-me i a fer un munt de feina que em pensava que era molt senzilla. Jo no sabia moltes coses que he pogut fer gràcies a la discogràfica.

- Quina és la seva relació amb Terrassa actualment?

- Quan feia entrevistes a Europa em preguntaven d'on era i sempre deia Terrassa i no ho situaven fins que deia que era una ciutat al costat de Barcelona. Però jo els insistia que no soc de Barcelona, sinó de Terrassa. Jo sento molt d'orgull de ser de Terrassa. Els meus pares m'han ensenyat a estimar la ciutat on visc i sobretot els meus avis que sempre diuen que va ser la ciutat que els va donar de menjar i va ajudar a fer créixer la família era Terrassa. Intentaré expandir Terrassa pel món.

- Té previst mudar-se de ciutat?

- Ni de conya. Vaig pensar d'anar a viure a Madrid amb el Joan Garrido i el Dave d'OT i també perquè la majoria estan allà. Però tinc el meu estudi, la meva família, la meva banda, els meus amics o la meva parella. Terrassa ho té absolutament tot, és preciosa i hi ha la meva família i amics.

- Veurem Miki Núñez als escenaris terrassencs, com ara la Festa Major?

- Estaria molt bé. M'encantaria tocar a la Festa Major de Terrassa.

- Com és el seu dia a dia?

- Llevar-me fer exercici -per aguantar als concerts-. És un tema físic i mental, l'esport m'ajuda molt. Al matí faig entrevistes, dino a casa i a la tarda vaig a l'estudi fins a la nit.

Miki Núñez durant l'entrevista amb NacióDigital. Foto: Adrià Costa

- Ha començat una nova edició d'OT, com era per vostè està tan a prop de casa?

- Va ser molt fotut. Jo des del balcó de l'acadèmia veia casa meva. I pensava el que estava fent la meva família. Feia molt mal perquè estava a tocar però alhora tan lluny. Els diumenges ens portaven la roba i jo sempre intentava buscar a veure si veia el cotxe.

- Com ho van viure els seus pares?

- Ho van viure fatal. No havien estat mai al món de les xarxes socials ni el món de les opinions infundades. Veure segons quins comentaris a les xarxes sobre el seu fill... no estaven preparats. I sort tenen d'amics que els van ajudar una mica.

- Com veu els nous concursants?

- Aquest divendres vaig a l'acadèmia. Els veig molt bé. Aquest any surten sense discogràfica. S'hauran de buscar molt la vida i tenen la sort de poder triar una altra discogràfica. Serà més

complicat. És molt complicat jutjar des de fora, només les persones que sabem el que és viure dins de l'acadèmia sabem que tot el que es viu és massa intens. Els entenc perfectament i per això no opino sobre el que passa allà dins. Però són molt bons, foten una ràbia espectacular [riu]. Van molt més ben preparats per tot, han vist el format abans i també tenen composició.

- Quins records li venen quan pensa en l'acadèmia?

- Ahir vaig plorar amb un vídeo de la Maria Villar. No sé com serà aquest divendres. És molt emocionant, no ha sigut casa teva sinó que ha sigut el teu món durant tres mesos. Només hi havia vida.

- Quina relació té amb els seus companys de l'acadèmia?

- Boníssima. Ens portem increïblement bé, ho agraeixo mil. Som amics. Ens vam fer amics en dos dies. Ara el grup d'OT hi haurà molts missatges. Tota l'estona tenim contacte, ens passem tota la informació dels discs, les cançons, etc.

- No hi ha enveja?

- No, perquè com diu la cançó de l'himne d'OT "*Cada paso que tu das a mi también me hace ganar*", doncs és això. He plorat escoltant el disc de l'Alba Reche.

Miki Núñez al mNACTEC. Foto: Adrià Costa

- Amb 24 anys ha aconseguit fites molt importants, quin és el seu sostre dins la música?

- En sortir d'OT el meu cel era tocar a festes com al Canet Rock i ara també em contracten al Pirata Rock. La cosa bona és que no m'imagini un sostre o posar-me'l baixet i anar-lo fent gran. El

que sí que se és on tinc els peus.

- Pot arribar el salt internacional?

- Tant de bo. Si hi ha gent que ve de fora a veure els concerts, per què no fer alguna cosa petitona fora. A Llatinoamèrica ens escolten bastant però primer consolidar península primer.

- On es veu d'aquí a 10 anys?

- Jo crec que encara duraré a la música. Espero que sí. Segurament que hi haurà una muntanya russa, pot passar tot. Estic segur que estaré fent música, no sé si per mi o per la gent. Però la música és molt "*es pan de hoy, hambre para mañana*".

- Que s'ha de fer?

- Fer bona música i rodejar-me de gent *guai.*

- Ha normalitzat l'èxit?

- No. Em poso nerviós com una mona abans dels concerts. Ho he de fer increïblement per tornar els temps i la pasta. I m'ho passo molt bé. Sempre tinc nervis abans de començar. Quan hi ha no hi hagi aquests nervis voldrà dir que ho he normalitzat.